

Sygn. akt: I 1 C 2202/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (...) nr 211 z siedzibą we W.

przeciwko S. K.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. pozwem z dnia 27 sierpnia 2015 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej S. K. kwoty 6.743,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana oraz (...) Agricole (poprzednio (...) Bank S.A.) zawarli w dniu 27 czerwca 2008 r. umowę bankową o numerze (...) na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tej umowie. Powód wskazał, iż pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niezapłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W dniu 27 września 2013 r. (...) Agricole zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Powód wyjaśnił, iż na żadaną pozwem kwotę składają się: należność główna w wysokości 1.422,89 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 5.320,87 zł, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową.

(pozew – k. 2-5v.)

W dniu 14 września 2015 r., w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 6512/15, Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 22)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana S. K. wywiódła sprzeciw zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż wymagalność dochodzonego przez powoda roszczenia przypadała na dzień 5 czerwca 2010 r. Zdaniem pozwanej roszczenie to – jako związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - uległo przedawnieniu z dniem 5 czerwca 2013 r., tj. po upływie 3 lat. Pozwana wskazała również, iż wierzytelność ta już w momencie cesji, tj. w dniu 27 września 2013 r., była przedawniona.

(sprzeciw – k. 26-27v.)

Powód w piśmie procesowym z dnia 14 grudnia 2015 r. zaprzeczył twierdzeniom pozwanej aby dochodzona wierzytelność uległa przedawnieniu. Zdaniem powoda w niniejszej sprawie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia. Powód wskazał, iż pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty kredytu w terminach wskazanych w umowie kredytowej, wobec czego (...) Bank S.A. w dniu 10 sierpnia 2010 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu w dniu 15 marca 2011 r. nadano klauzulę wykonalności. Powód wyjaśnił również, że następnie skierowano sprawę na drogę egzekucji komorniczej, która została umorzona w dniu 13 listopada 2013 r.

(pismo procesowe powoda – k. 37-39)

Pozwana S. K. w piśmie procesowym z dnia 28 stycznia 2016 r. zarzuciła nieudowodnienie przez powoda istnienia po stronie pozwanej długu i jego wysokości.

(pismo procesowe pozwanej – k. 54-56)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 czerwca 2008 r. pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a S. K. doszło do zawarcia umowy pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 10.900,00 zł.

okoliczność bezsporna, a nadto umowa pożyczki gotówkowej – k. 40-42, potwierdzenie wypłaty pożyczki – k. 43

W dniu 10 sierpnia 2010 r. (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, w treści którego stwierdził, iż wymagalne zadłużenie S. K., wynikające z umowy pożyczki nr (...) wynosi 9.562,66 zł, w tym należność główna w kwocie 8.318,18 zł, odsetki za okres od dnia 27 czerwca 2008 r. do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego w kwocie 1.051,48 zł, należne koszty, opłaty i prowizje w kwocie 193,00 zł.

okoliczność bezsporna, a nadto bankowy tytuł egzekucyjny – k. 44-47

Postanowieniem z dnia 15 marca 2011 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XII 1 Co 517/11, Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 10 sierpnia 2010 r. wydanemu przez (...) Bank S.A. przeciwko S. K., łącznie maksymalnie do kwoty 44.019,60 zł.

okoliczność bezsporna, a nadto postanowienie – k. 48-49

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zmienił nazwę na (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W..

okoliczność bezsporna

W dniu 26 stycznia 2012 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku – K. S., zawiadomił S. K. o prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym Km 944/12 z wniosku (...) Bank (...) S.A. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, zaopatrzonego postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15 marca 2011 r. sygn. akt XII 1 Co 517/11 w klauzulę wykonalności.

okoliczność bezsporna, a nadto zawiadomienie – k. 57

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2013 r., wydanym w sprawie Km 2382/13, Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku – H. G. – umorzył na wniosek wierzyciela (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi S. K. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 10 sierpnia 2010 r., zaopatrzonego postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 15 marca 2011 r. w klauzulę wykonalności.

okoliczność bezsporna, a nadto postanowienie – k. 50

W dniu 27 września 2013 r. pomiędzy (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności. W załączniku do umowy przelewu wierzytelności wskazano, iż przelewem objęto m. in. wierzytelność w stosunku do S. K. wynikającą z umowy nr (...) zawartej w dniu 27 czerwca 2008 r., w łącznej kwocie 6.868,85 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa sprzedaży wierzytelności - k. 9-12, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k. 13

W dniu 21 sierpnia 2015 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, w którym stwierdzono fakt nabycia w dniu 27 września 2013 r. od (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. wierzytelności względem dłużnika S. K., wynikającej z zawartej w dniu 27 czerwca 2008 r. umowy pożyczki nr (...) na kwotę 6.743,76 zł, w tym należność główna 1.422,89 zł i odsetki 5.320,87 zł.

okoliczność niesporna, a nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 8

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę przeciwną, a nadto nie budziły one wątpliwości Sądu co do swojej autentyczności i prawdziwości, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę pożyczki, z której wywodził swoje roszczenie objęte pozwem, wskazując jednocześnie, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 września 2013 r. (art. 509 k.c.). Pomiedzy stronami ma zatem zastosowanie przepis art. 513 § 1 k.c., z którego wynika, że dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (poprzednio (...) Bank S.A.) i pozwaną S. K. łączyła umowa kredytu, która w związku z powstałymi zaległościami została przez kredytodawcę wypowiedziana. Poza sporem pozostawało również to, że pomiędzy powodem a (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. doszło w dniu 27 września 2013 r. do zawarcia umowy przelewu wierzytelności.

Podstawową kwestią sporną, w związku z podniesionym przez pozwaną zarzutem przedawnienia, było ustalenie czy roszczenie powoda może być skutecznie dochodzone czy też uległo już przedawnieniu. Sporne było również to czy bieg terminu przedawnienia przedmiotowego roszczenia uległ przerwaniu. Nadto pozwana zarzuciła, iż pozwany nie wykazał zasadności roszczenia i jego wysokości.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przechodząc do zasadniczego zarzutu pozwanej jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Przepis art. 120 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że łącząca pozwaną i poprzednika prawnego powoda (będącego bankiem) umowa pożyczki de facto była umową kredytu. Wymaga podkreślenia, że umowa kredytu jest regulowana ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, która nie zawiera postanowień co do przedawnienia roszczeń z niej wynikających, a zatem zastosowanie znajdują ogólne terminy przedawnienia z art. 118 k.c. Zgodnie z poglądem Sadu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 30 stycznia 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV CSK 356/06, w całości podzielanym przez Sąd Rejonowy, termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata.

W niniejszej sprawie nie można było ustalić dokładnej daty wymagalności roszczenia, jednakże w oparciu o przedstawione dokumenty można było przyjąć, iż wymagalność roszczenia powoda przypadła najpóźniej na dzień 10 sierpnia 2010 r., tj. na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, a zatem trzyletni okres przedawnienia upływał najpóźniej w dniu 10 sierpnia 2013 r.

Zgodnie z art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.

Przepis art. 124 § 1 k.c. stanowi, że po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

W związku z podniesionym przez powoda zarzutem przerwania biegu w/w terminu przedawnienia przez wszczęcie przez poprzednika prawnego powoda postępowania egzekucyjnego Km 2382/13 na podstawie wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego, zaopatrzonego postanowieniem Sądu z dnia 15 marca 2011 r. w klauzulę wykonalności, Sąd zajął się zbadaniem czy przerwa taka rzeczywiście miała miejsce.

Należy wskazać, iż wniosek o wszczęcie egzekucji wywoła skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym jednak o tyle, o ile będzie pochodził od wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł egzekucyjny i na rzecz którego temu tytułowi została nadana klauzula wykonalności. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r. sygn. akt II CSK 196/14 „wniosek o wszczęcie egzekucji nie przerywa biegu przedawnienia, jeżeli komornik umorzył postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela, który w toku tej egzekucji dokonał przelewu egzekwowanej wierzytelności. Do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których/przeciwko którym dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana. Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo (art. 124 k.c.) jednak w tych samych granicach podmiotowych (wynikających z tytułu wykonawczego), co wynika z istoty przedawnienia. Brak więc podstaw do twierdzenia, że skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji gdy uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już inny niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym wierzyciel”.

Wobec powyższego należy wskazać, iż postępowanie egzekucyjne Km 2382/13, zainicjowane przez poprzednika prawnego powoda, nie przerwało biegu terminu przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie.

Jak wynika z akt sprawy powód złożył pozew w niniejszej sprawie w dniu 27 sierpnia 2015 r. Skoro zatem wymagalność całej niespłaconej kwoty kredytu przypadała najpóźniej na dzień 10 sierpnia 2010 r., przedawnienie co do tej kwoty nastąpiło z upływem lat 3, tj. najpóźniej z dniem 10 sierpnia 2013 r., już przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda, zarówno co do należności głównej jak i odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż powództwo w całości podlega oddaleniu.

Pomimo tego, iż żądanie powoda podlega oddaleniu z w/w przyczyn, Sąd odniósł się również do zgłoszonego przez pozwaną zarzutu nieudowodnienia zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia. W szczególności z uwagi na treść złożonego przez pozwaną zawiadomienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku – K. S., z dnia 26 stycznia 2012 r., sygn. akt Km 944/12, o prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym z wniosku (...) Bank (...) S.A. przeciwko pozwanej S. K. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15 marca 2011 r., sygn. akt XII 1 Co 517/11, w klauzulę wykonalności, nie wiadomo czy i w jakiej wysokości poprzednik prawny powoda wyegzekwował od pozwanej wierzytelność powstałą z umowy pożyczki z dnia 27 czerwca 2008 r. Należy wskazać, iż powód poza umową cesji wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji, umową źródłową pożyczki, bankowym tytułem egzekucyjnym wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności oraz postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego Km 2382/12 nie złożył żadnych dokumentów – dowodów wykazujących, że dochodzone roszczenie mu przysługuje i to właśnie w tej wysokości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 118 k.c. w zw. z art. 117 § 2 k.c. oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód i tylko on poniósł koszty procesu, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości.